

‘Mijn handicap is nu volwassen’

Door Ellen van Dilst

“Kijk, ik heb mijn krukken gepimpt. Leuk hè?” Met een stralende lach showt Christine Dessauvagie haar tiggerkrukken. Ze zijn inderdaad erg leuk. Je zou bijna vergeten dat de reden dat ze bij haar in de gang staan, minder geslaagd is.

In 1995 wordt Christine ziek. Wat ze aanziet voor een stevige griep blijkt een bacteriële bloedinfectie te zijn. Ze wordt met spoed opgenomen in het ziekenhuis. Er volgt een rollercoaster van operaties, beenamputatie, hartstilstand en zuurstofgebrek waar Christine zelf geen herinneringen aan heeft. Wat ze wel weet, zijn de gevolgen van dit alles: ze zit in een rolstoel en heeft NAH (Niet Aangeboren Hersenletsel).

ALPHEN AAN DEN RIJN - Het droomleven als moeder van vier prachtige dochters, met een geweldige partner, eigen bedrijfje, mooi huis met dito tuin komt tot stilstand. Het verandert in een lange weg van oefenen, trainen, proberen, wennen, van teleurstelling, verdriet, succes, aanpassing en hoop. Het lijf en het hoofd die moeiteloos deden wat ze graag wilde, zijn beschadigd. Christine moet ze opnieuw leren kennen en er weer vrienden mee worden.

In het proces van verwerking besluit Christine te gaan schrijven om grip op de gebeurtenissen te krijgen. Voor een typische bètavrouw die gewend is in cijfers te denken, is het een behoorlijke omslag. Maar ze heeft het nodig als ondersteuning voor haar geheugen en om structuur te

krijgen in een chaotisch leven. Het begint met losse aantekeningen, flarden van gedachten en onderzoeken. Langzaam maar zeker realiseert ze zich dat ze haar handicaps van elkaar gescheiden houdt. Er is iets mis met haar benen en ze heeft hersenletsel. De beperkingen van haar benen zijn behapbaar met een prothese en andere hulpmiddelen. De beperkingen in haar hoofd daarentegen zijn moeilijker te accepteren. Door te schrijven ziet ze dat in, gaat ze zoeken naar manieren om te begrijpen en te aanvaarden. Met schrijven wordt ze weer heel.

Eigen boek

Een andere belangrijke ontdekking voor Christine is NLP. Het is een methode om grip te krijgen op rondtollende gedachten en veronderstellin-

gen. Door NLP leert ze anders over zichzelf te oordelen. De onderzoeker in Christine raakt nieuwsgierig naar de achtergrond van de methode wat haar motiveert om een cursus te volgen.

Daar wordt ze ook gestimuleerd om een al langer borrelend idee vorm te geven: Christine besluit een boek te maken. Op de lange weg die ze met haar handicaps heeft afgelegd, is ze nooit een boek tegen gekomen over vergelijkbare ervaringen. Materiaal heeft ze genoeg en in het voorjaar van 2017 verschijnt BreinStuk. Leven met een hersenbeschadiging op een kunststof been.

Verandering

Het is inmiddels 21 jaar geleden dat haar leven zo'n drastische wending kreeg. “Mijn handicap is volwassen gewor-

Christine Dessauvagie met haar tiggerkrukken. Tijdens het verwerkingsproces van haar handicaps heeft ze een boek geschreven. Met schrijven wordt ze weer heel. Foto's: Ellen van Dilst

den”, zegt Christine. “Ik kan me nauwelijks meer voorstellen hoe ik me daarvoor voelde. Natuurlijk is er veel veranderd, maar niet alles komt door mijn handicap. Ik ben rustiger geworden, ik hoef niet meer persé van alles, maar misschien komt dat gewoon omdat ik ouder geworden ben. Ik dacht bijvoorbeeld dat ik veel was misgelopen, dat mijn carrière was mislukt door mijn handicap. Totdat een goede vriendin tegen me zei: ‘Kijk wat je gedaan hebt. Je was afgestudeerd econome

en wat deed je? Je werd moeder en besloot voor je gezin te zorgen. Je had helemaal geen carrière.’

Daar had ze natuurlijk gelijk in. Er is veel veranderd, maar veel ook niet. Ik heb nog steeds vier prachtige dochters, een geweldige partner en een

mooi huis. Ik heb me ontwikkeld, ben niet stil blijven staan. Ik heb het schrijven ontdekt. Ik doe vrijwilligerswerk met dementerende bejaarden en ben actief binnen de VVG. Begrijp me goed: ik had liever niet gehad dat dit was gebeurd. Maar het gaat goed.”

Het resultaat van 21 jaar vallen en opstaan heeft Christine Dessauvagie gebundeld in een boek onder de titel *BreinStuk. Leven met een hersenbeschadiging op een kunststof been*. Meer informatie: www.breinstuk.nl of christine@breinstuk.nl

